

శర్కరాయణం

“లలిక”

[ఒక శబ్ద చంచా — శీబోలో
చక్కెరలో సుమారు 31 శాతం
శక్తి ఇనుడి ఉంటుందిట ఒక పెద్ద
చంచాడు మైదాపిరిడిలో — సురొక
రకం పిండి అనుకున్నా సరవాలేదు—
ఇంచుమించు 29 కాలరీలు ఉంటా
యట

తిక్కిన దేశాలలో ఖర్చు అయి
నంతగా మన దేశంలో పంచదార
ఖర్చు అనగా 1959 లో సంవత్సర
రానికి మనీషిక సుమారు 5 కిలో
గ్రాము (ఒక కి. గ్రాం సుమారు
2.2 పవున్లలో సమానం) పున్నట్లు
లెక్కవేశారు. అమెరికాలో 437,
రష్యాలో 39.6, పాకిస్తాన్ లో 2.3,
బ్రిటన్ లో 52.8, జపాన్ లో 14.7.
ప్రస్తుతం ఈ దేశంలో సుమారు 12.7
కిలోలు (మనీషిక, సంవత్సరానికి)
ఖర్చు అవుతున్నాయట.

మద్రాసు 38.58, మహారాష్ట్ర
29.66, ఉత్తరప్రదేశ్ 9.16.]

“ప్రము సాధ్యమతల్లి యా పంచదార” అంటూ
అవధానికీ సమస్య ఇచ్చారు పూరించవని!
అష్టావధాని ఆలోచించాడు. సమయానికి స్ఫురిం
చింది. సమయస్ఫూర్తిలో, “పంచదార” అన్న
పదాన్ని ద్రౌపదికి అన్వయిస్తూ పూరించాడు.
పంచ అనగా అయిదుగురికి, దార అనగా భార్య అని
ప్రతిపాదించాడు! కరతాళ ధ్వనుల కోలాహలంతో
మా మండలి హేలంతా దబ్బరిల్లింది.

అయితే నేను ప్రస్తుతం వ్రాయబోయేది
పంచ పాండవులకు దార అయిన ద్రౌపది గురించి
కాదు. ఈనాడు చాలా మందికి దుర్లభమై పోయి,
దాదాపు మృగ్యమై పోయిన పంచదార గురించి.....

ఈ పంచదారకీ నానా నామాంతరాలన్నాయి.
శర్కర, చక్కెర, చీనీ ఇత్యాదులు ఈ శర్కర
సాహిత్యంలో (అదే సాహిత్యంలో చక్కెర) చాలా
కాలంగా స్థాన మేర్పరుచుకుంది. చాలా కాల మేమిటి?
శ్రీవాద్యుని వ్రాతల్నిబట్టి, వ్యాసుడి కాలం నుంచీ
కూడా వివిధరీతులనుబట్టిందిని రూపి అవు
తోంది. ఎలాగంటారు? భీమఖండంలో కండ
చక్కెర వుంది. రామాయణంలో పిండకల వేటలా
శర్కర రామాయణంలో భీమాయణం ఇది.

ఈ కథ (వ్యాసుడి కథ) అష్టాదశ పురాణంలో
ఒకటైన స్కాంద పురాణంలోనిది. శ్రీనాథుడా
పురాణం నేకరించి, ఓచి, సారం గ్రహించి,
అందులోని ఇతివృత్తం సంగ్రహించి భీమఖండం
లేక భీమేశ్వర పురాణం సృష్టించాడు.

అది నేను వ్రాస్తాను. ప్రతికలో వేస్తారు.
మీరు (చూస్తే) చూస్తారు. చూడడం వేరు—
చదవడం వేరు. చూసి, చదవండి చదివి చూడండి!

ఓసారి శిష్యులను కాశీ ఎక్స్కర్షన్ తీసుకు
వెళ్ళాడు వ్యాసుడు కాశీలో వారికి వారం రోజులు
తిండి తిప్పటా లేవు సాతీ! తిండి లేదు! తిప్ప
లున్నాయి. తిండిలేక తిప్పలు వడ్డారు వ్యాసుడికి
కాశీ మీద కోపం వచ్చింది. ..

“ధనము లేకుండెదరు, మూడు తరము
లందు
మూడు తరములు చెడుగాక మోక్ష లక్ష్మి
విద్యయును మూడు తరములు వెడల
వలయు
పంచ జనులకు కాళికా వట్టణమున.....”

మూడు పురుషాంతరాలపాటు కాశీలోని పంచ
వర్ణముల జనులకూ, ధనం, మోక్షం, విద్య లేక
పోవుగాక— అని శపేపబోయాడు. అతని ఆకలి
బలహీనతమీద ఇంకా అడుకోడం వేడుకనిపించ
లేదు కాశీ అన్నపూర్ణ తల్లికి! తేగదాకా లాగడ
మెండుకని, వ్యాసుని ఆగ్రహం అరికట్టడానికి, అను
గ్రహించి, అతనికి, శిష్యులకీ ఆతిథ్య మిచ్చింది.
ఆకలిగొన్న శార్కరాలాల్లా వ్యాసుడూ, శిష్యులూ
ఆరగించేరేమో! శ్రీనాథుడు శార్కరాల వృత్తంలో
ఆతిథ్యం గురించి, భోజన సామగ్రి గురించి
బహు వసంధుగా వర్ణించాడు. చిత్తగించండి

“ద్రాక్షా పాపక, ఖండ శర్కరలతో,
రంభా ఫల శ్రేణితో,
గోక్షీరంబులతోడ, మండెగలతో
గ్రాన్వేతితోఁ బప్పుతో
నక్షయ్యంబగు నేరు బ్రాలకల మా
హారంబు నిశ్శంకతం
గుక్తుల్ నిండగ.”

అన్నపూర్ణాదేవి ఆరగించ జేసిందట.

ఇంతకూ చెప్పరావడ మేమిటంటే, ఈ పంచ
దార అనాటిది! అనాటిది కాదు అనుకుంటే,
కనీసం శ్రీనాథుడి నాటిది అనేనా ఒప్పుకోవాలి.
కావాలంటే పోతన సాక్ష్యం కూడా ఉంది. ఆయన
గంటం పంచదారలో ముంచి మరీ భాగవతం
వ్రాశాడు. ఇంకా నమ్మకపోతే “కరుణశ్రీ” గారిని
అడిగి చూడండి.

“ముద్దులుగార భాగవత
మున్ రదియించుచు, పంచదారలో
వర్దితి నేమొ గంటము, ను
హోకవి శీఖర! మధ్య మధ్య—అ

ట్టర్లక వట్టి గంటమున
నట్టిటు గీచిన తాటి యాకులో
వడ్డెములందు ఆ మధుర
భావము లెచ్చటి నుండి వచ్చు.....?”

అంటూ ఎదురు ప్రశ్న వేస్తే రాయన!

నరే! బాగానే ఉంది! పురాణాలలోను, ప్రబం
ధాలలోనూ, కావ్యాలలోనూ, ఖండ కావ్యాలలోనూ
ఇతరత్రా, ఇతరత్రా దర్శన మిచ్చిన పంచదార
ఈనాడు అసియా ఖండంలో ఉప ఖండమైన
ఇండియాలో గగనారవిందమైంది. గగనారవింద
మంటే? ఆకాశంలోని అరవింద పుష్పం! ఆ
గగనారవిందమేనా ప్రయత్నిస్తే దొరుకుతుం
దేమోగాని, కొనుక్కున్నా (కుండామన్నా), పంచదార
మాత్రం కంట్రోలు మూలంగా దొరకడంలేదు.

పంచదార ఇబ్బంది వుంది శ్రావణ మంగళవారాలకీ
శుక్రవారాలకీ మాఘ ఆదివారాలకీ చక్కెర పర
మాస్తంలేదు. లేకపోవడంలోని ఇబ్బంది అందరూ
అనుభవిస్తూనే ఉన్నారు. ఇబ్బంది గురించి నేను
వేరే వ్రాయడం మెండుకు?

మీరు కోప్పడమనీ హామీ ఇస్తే, చక్కెర
కొరతవల్ల వచ్చే లాభాన్ని గురించి మనవి చేస్తాను.
తాట్! మేం కాదంటే, గుడ్డొచ్చి పిల్ల నెక్కిరించి
నల్లు — నువ్వునుంటావా అని మాత్రం ఆగ్ర
హించకండి. పోనీ! నియంత్రణవల్ల లాభంలేదు—
పూరికే వెర్రికోసం, నేను వ్రాసేది చదవండి!

చక్కెర ఎక్కువగా వాడతే మిగల్ కంప్లె
యింట్ వస్తు—————————————————
ని రూపిగా చెప్పలేం
కాని, తక్కువ వాడతే మాత్రం బోలెడంత మేఖ
జరుగుతుంది. ఐహికంగా, ఆమూమ్మికంగా లాభం
అధించి తీరుతుంది

షెడ్యూలులో ఒకటి మాధుర్యం. ఈ ఆధు
రుమలకీ, అలవాటు వడ్డవాళ్ళు, అరివడ్డర్లన్నీ
జయించలేదు. జిప్సా లాలనత్పానికి రోబడకండి
విగ్రహించుకోండి! శత్రు షెట్లం ఇట్టే మీ శక్త
మోతారు.

చీనీ మీద భ్రాంతిని వదులుకోండి
చీనా వాళ్ళని జయించి తీరుతారు.

ఇదేదో ప్రచార సాహిత్య మనుకుంటున్నారా? నేను
ప్రభుత్వోద్యోగినికాను. వాకే ఉద్యోగంలేదు. వాకున్న
దల్లా ఒకటే ఉద్యోగం! దొరికింది చదవడం,
తోచ్చిది వ్రాయడం. అంతే! శ్రీనాథుని భీమఖండం,
కరుణశ్రీగారి, ఉదయశ్రీ చదివేను. ఈ శర్క
రాయణం వ్రాశాను. ఈ చక్కెర పరమాస్తం
మంచి ఇక, చక్ర భ్రమణమే—చదివి, వ్రాసి, నేను
వ్రాసి, మీరు చదివి.....యిలా! ★